

Nr 574

av herr Börjesson i Falköping
om offentlig auktorisation av låssmed.

I princip råder näringsfrihet i vårt land. Endast då särskilda skäl därtill förelegat har statsmakterna vidtagit åtgärder i syfte att begränsa näringsfriheten. Åtgärderna har kunnat betingas av säkerhetsskäl såsom när det gäller försäljning av vapen och sprängämnen. Begränsningarna kan också vara betingade av sociala eller polisiära skäl. Regleringarna har i huvudsak skett genom att krav på tillstånd av myndighet erfordras för bedrivande av exempelvis viss verksamhet. Inom viss verksamhet, t. ex. bevakning, erfordras offentlig auktorisation.

På ett område borde det, enligt min mening, erfordras en viss tillståndsgivning för att bedriva verksamhet och det gäller låssmedsbranschen. För närvarande kan vem som helst etablera sig som företagare inom denna bransch.

I låssmedernas arbetsuppgifter ingår bl. a. installation av lås och låsanordningar i lägenheter och fastigheter, reparation av lås och låsanordningar, nyckeltillverkning samt rådgivning till allmänheten i lås- och skyddsfrågor.

Allmänheten har rätt att ställa krav på vederbörande yrkesutövare, inte bara på att han besitter erforderliga tekniska kunskaper utan också på att uppdraget icke missbrukas i brottsligt syfte. Om garantier härför saknas kan det hos allmänheten uppfattas som en mycket allvarlig brist.

Bristen på offentlig kontroll av företag och företagare inom låssmedsyrket kan medföra en otillfredsställande begränsning av medborgarnas skydd beträffande personlig säkerhet och privat egendom. Det har förekommit, och förekommer, att personer kan beredas möjlighet att bedriva brottslig verksamhet till följd av lättheten att skaffa sig nycklar.

Även om jag är medveten om att de som bedriver låssmedsverksamhet till övervägande del kan betecknas som yrkesskickliga, väl ägnade att uppfylla allmänhetens krav på redbarhet och pålitlighet, finns det ändå skäl för en viss form av samhällets auktorisation av deras verksamhet för att därmed komma till rätta med dem som mindre seriöst bedriver tillverkning av nycklar m. m.

Krav på auktorisation av låssmedsbranschen har under senare år vid flera tillfällen framförts i riksdagen, men något intresse har icke visats från riksdagens sida att tillmötesgå ett dylikt krav. Bl. a. har det anförts att någon mera betydande brottslighet som kan sättas i samband med denna fråga icke förekommit, varför man har ansett att någon kontroll eller auktorisation inte är motiverad.

Även om den redovisade brottsligheten inte direkt motiverar ett samhällsingripande anser jag att det är motiverat, inte minst från

säkerhetssynpunkt, att de som tillverkar nycklar och låsanordningar skall vara underkastade en form av offentlig kontroll och auktorisation. Det bör inte vara antalet brott som skall motivera ett samhällsingripande av detta slag. Motivet skall i detta fall vara att man från samhällets sida tillmäter denna yrkesverksamhet en sådan vikt och betydelse att dess yrkesutövare ges auktorisation.

Med hänvisning till det anförda hemställer jag

att riksdagen hos Kungl. Maj:t anhåller om utredning av frågan om offentlig auktorisation av verksamheten inom låssmedsbranschen.

Stockholm den 25 januari 1972

BENGT BÖRJESSON (c)

i Falköping